

Chcete ešte niečo od Rumiho? (Áno!)
 Dobre. A potrebujeme znovu preklad, že? Vysvetlenie od tamtoho chlapíka. Fajn.
 Teraz viem, prečo Majstri v Indii nenosia tak veľa šiat. Niektorí sa neobťažujú nosiť akékoľvek šaty, pretože ak majú veľa žiakov, v prípade, že majú, bolo by im príliš horúco, ako tu, museli by si to vyzliecť jedno po druhom.
 Dobre, pokračujme. Takže ste v poriadku? (Áno.)
 Ste teraz šťastnejší?
 Áno, Majsterka.
 Ste šťastný a plačete?
 To je veľmi dobré.
 Je dobré plakať.
 Pretože väčšina mužov neplače, a preto sú vo svojom vnútri celí dorážaní a vyvolávajú vojny.
 Je dobré, že plačete, prinajmenšom teda nevyvoláte vojnu, nie?
 Áno, pretože keď ste už máte všetkého po krk, tak neviete, čo máte robiť.
 Nemôžete vyhrešiť ženu, pretože to je zakázané a tak musíte ísť len von a vyliat' si svoj hnev niekde inde.
 A to je vojna.
 Chápete, videli ste už nejakú ženu, ako ide von a rozpúta vojnu?
 Nie. Pokiaľ viem, tak nie.
 Väčšinou nie, však?
 Pokiaľ viete, tak nie, však? (Nie.)
 Takže kto vyvolal vojny

doteraz? (Muži.)
 Muži a prečo?
 Pretože neplačú.
 Pretože neplačú?
 Pochopil to rýchlo.
 Viete čo?
 Ženy sú priame.
 Ak sme nahnevané, my okamžite „blabla“, keď nás niečo našťve, skončíme s tým, však?
 A muži, oni len udržiavajú... dôstojnosť, viete, muži neplačú, dobrý chlapec neplače.
 A potom idú von a trápia niekoho iného vonku.
 Pretože nemôžu urobiť nič so svojou ženou.
 Viete, však?
 Poznáte ten čínsky príbeh? O levovi? (Nie.)
 Levica, ktorá reve na brehu rieky, nie? (Nie.)
 Poznáte to.
 Dobre, poviem vám to znovu.
 Takže predstierajte, že ste to nevedeli, dobre?
 Pre prípad... že by bolo treba sa smiať, fajn.
 Je to takto:
 V Číne za dávnych čias bol raz jeden generál.
 Generál v Číne, veľký generál, ten najväčší.
 Bol to veľmi dobrý vojak, dobrý generál, dobrý vrchný veliteľ, lenže mal veľký strach zo svojej ženy.
 Všetci to vedeli.
 a všetkým vojakom mu ho bolo ľúto a neustále mu hovorili:
 „Čože?
 Vy ste generál,

a bojíte sa tej malej ženy?
 Je o polovicu menšia ako vy.
 Nerozumiem, prečo sa jej obávate?“
 On odpovedal:
 „Nie, nie je to skutočný strach ale úcta, viete.“
 Dobre – ale všetci vedeli, že sa jej bojí.
 Jedného dňa mu teda vravia:
 „Dobre, viete čo?
 My všetci sme za vami.
 Prečo teda nejdete domov a my všetci ideme s vami, celá čínska armáda.“
 Uverili by ste, koľko miliónov ich bolo?
 „Stojíme za vami a ona pochopí, aký ste človek.
 Fajn, poďme.“
 Po mnohých naliehaniach teda išiel domov.
 „Zostaneme vonku a vy choďte dnu a ukážte jej, kto ste, dobre?“
 Takže, ten muž pristúpi k domu, zaklope na dvere, a z domu vyjde malá žena, asi mojej veľkosti, príde a otvorí dvere.
 On klepal na dvere dosť dlho a ona bola vnútri vnútri zaneprázdnená.
 A tak príde a hovorí:
 „Čo je!“
 Viete, veľmi hlasno, pretože ju vyrušil tak skoro ráno. Potrebovala sa vyspať do krásy.
 A tak hovorí: „Čo je!“
 Jej muž sa už začína chvieť a obzrie sa na vojakov, ktorí stoja za ním v pozore.
 Viete, čo robia?
 Robia toto. (Salutujú.)

Robia toto.
Neviem,
ako sa to robí?
Dobre, takto.
pochodujú takto. Áno?
Nepozerajú dopredu,
pozerajú sa na jednu stranu.
Alebo takto,
vyzerajú takto.
Pretože ona je taká slávna
a všetci sa chcú
na ňu pozrieť,
ale neodvážia sa,
pretože v armáde sa musia
pozerať týmto smerom,
ale oni všetci...
zízajú na ňu
kútikom svojich očí.
Ona hovorí: „Čo tu robia
všetci títo hlupáci?“
Prepáčte.
Takže okamžite stratil svoju
veľkú výrečnosť
a hovorí: „Ach, ah,
n- n- n- nič,
len, len, len chceli,
aby si sa na nich pozrela.“
Ako keď príde do krajiny
nejaký prezident.
Áno. „Je to len prehliadka
pre tvoju krásu.“
Od toho dňa
to všetci vojaci vzdali.
Nevedeli čo robiť.
Nevedeli čo majú robiť
so svojím šéfom.
Pretože asi aj oni mali
doma problém,
takže tomu rozumeli,
a nechali ho tak.
Ale viete,
oni sú vojaci.
U nich to nie je
žiaden veľký problém,
ale keď ste generálom
celej národnej armády,
vrchným veliteľom,
tak to už je
príliš veľa.
Rozumiete teraz?

Áno, ale stavím sa,
že je veľmi, veľmi hrdinský,
počas bitky,
a keď jedná so svojimi
Podriadenými.
Musí to by veľmi,
veľmi dôstojný človek, nie?
Fajn, takže je to tak.
Prečo sme o tom hovorili?
Prečo?
Pretože brat plakal.
Ach, plkanie, dobre.
Áno, ak niekto z vás
chce plakať, urobte to.
a potom budem pokračovať
v mojej práci.
Nie? Koniec?
Videli ste už predtým plakať
nejakého muža? (Áno.)
Veľa?
Nie veľa.
Nie? Nie veľa.
Akí sú všetci tí,
ktorí plačú?
Sú dobrí, sú zlí?
Sú láskaví? (Dobrí.)
Láskaví. Dobrý a láskaví.
Sú láskaví? (Áno.)
To je dobre. Áno, viete,
človek, ktorý neplače,
je človek,
ktorý ide von a...
Ak neviete vypustiť
svoj hnev,
potom to vo vás vrie
a potom musíte ísť
a vypustiť ho niekde inde.
Radšej jednoducho plačte
doma, hej? (Áno.)
Viete,
nemusíte plakať
pred manželkou.
Chod'te do kúpeľne,
a poplačte si sami,
v súkromí, dobre?
Akokoľvek, my ľudia,
všetci máme emócie,
preto je v poriadku plakať.
Dobre, ľudia? Nie je to len
dievčenská záležitosť, áno?

Všetci sme ľudia, nie?
Ale z nejakého dôvodu
vedci hovoria,
že muži nemajú
niektoré slzné žľazy,
slzné žľazy.
Preto neplačú,
nie preto, že by nechceli.
Takže muži, ktorí plačú,
majú možno nejaké extra,
ktoré ostatní muži nemajú.
Dobre teda, pokračujme
vo vážnych veciach.
Poďme si porozprávať nejaký
príbeh od Rumiho, dobre?
Je to dobre alebo nie?
Fajn, toto je príbeh
o Noem.
Spomínate si na Noeho?
Postavil čln, (Áno.)
veľký čln, áno?
Toto je niečo
o jeho synovi, viete,
o tom,
aké je to v rodine, áno?
Vo Au Lac (Vietname)
hovoríme: „Budhova rodina
ho neposlúcha.“
To znamená, že nerešpektujú
rodinných Budhov.
Čiže aj keď ste niekým,
doma nič neznamenáte.
Pamätám si jeden vtip
z Ameriky, veľmi zábavný.
Poznáte prezidentovho otca,
Georga Busha.
To bol George Bush
a toto je George W. Bush.
Áno, tak.
George Bush
bol pasovaný na rytiera
kráľovnou Anglicka.
Vedeli ste to? (Nie.)
Nie? Je to
Sir George Bush, môj Bože.
Je taký slávny a nevedeli
ste to? Dobre, tak či tak,
bol pasovaný za rytiera
a keď sa vrátil späť,
jeho žena mu povedala,

viete,
 pani Barbara Bush,
 mu povedala: „George,
 urob mi kávu.“
 A tak jej odpovedal:
 „Som rytier, vieš o tom?
 Som Sir George Bush,
 vieš o tom?“
 A ona mu hovorí:
 „Dobre, Sir George Bush,
 urobte mi kávu!“
 „Sir George Bush,
 urobte mi kávu.“
 Takže tu je príbeh
 o Noemovom synovi,
 ktorý skutočne neposlúchal
 svojho otca.
 Dobre teda,
 Majster Rumi
 povedal svojim žiakom:
 „Nebud’te ako Kanán –“
 Kanán, nie? Nie Kain,
 Kain je niekto iný.
 Kain a Ábel
 sú z iného príbehu.
 Kanán, Noemov syn.
 „Nebud’te ako on.“
 Dobre, prečo?
 Teraz to hovorí.
 Pretože nenastúpil do archy,
 do archy, ktorú postavil
 jeho otec v čase núdze,
 spomínate si?
 Pretože on neveril
 svojmu otcovi.
 Ako som vám povedala:
 „Budhova rodina
 ho neposlúcha.“
 To neznamená,
 že neposlúcha,
 ide len o to,
 že oni tak neveria,
 že by poslúchol, áno?
 Členovia rodiny, fajn.
 Vlastne aj ja mám podobné
 veci v mojej rodine,
 ale je to menej než toto.
 Je to lepšie, áno?
 Áno, môj otec
 prestal fajčiť

vo veku 70 rokov,
 len kvôli mne.
 Urobil to celkom sám.
 Nikdy som nič nepovedala.
 Keď sme sa stretli,
 povedal mi, že prestal.
 Povedala som: „Ďakujem ti,
 otec, veľmi dobre pre teba.
 Dobrý chlapec!“ Áno.
 a spýtala som sa ho,
 či bolo pre neho ťažké
 prestať fajčiť. Povedal:
 „Nie, nie, bolo to ľahké.“
 „Pre teba urobím čokoľvek.“
 Áno, to povedal.
 Také milé. Dobre teda,
 Kanán, Noemov syn
 nenastúpil do archy.
 Plával a hovoril:
 „Neznášam svojho otca.
 Nenastúpim do toho člna.“
 To znamená do archy,
 ktorú postavil.
 Noe zavola na svojho syna
 a povedal: „Poď, synu,
 nastúp do tohto, čo som
 postavil, inak sa utopíš.“
 „Nie,“ odvetil syn.
 A potom mu otec povedal
 znovu: „Nerob to,
 Kanán, táto potopa
 uhasí všetky sviečky
 ľudskej vynaliezavosti.
 Iba Božia sviečka
 pretrvá
 navzdory týmto vlnám.
 Prestaň s tými arogantnými
 tvrdeniami a nastúp!“
 Povedal mu jeho otec.
 On odpovedal: „Nie, nie, nie.
 Zvládnem to,
 doplávam na vrchol hory“,
 povedal syn.
 „Tam budem v bezpečí.
 Zvládnem to aj sám.“
 „Hory sú len malé slamky
 v tejto búrke.
 Niet iného útočiska,
 než u Bohom milovaného.“
 Povedal mu otec.

Noe to povedal
 svojmu synovi.
 Dokonca ani hory
 nie sú bezpečné, áno?
 Syn si myslel,
 že ak bude plávať,
 dokáže to preplávať, viete,
 a že keby doplával
 na vrchol hory,
 tam bude v bezpečí,
 takže nepotrebuje otca.
 To povedal.
 Ale otec povedal:
 „Nie, nie. Iba Božie
 požehnanie nás môže
 zachrániť. Hory nie sú
 ničím v tomto čase,
 pri takej veľkej potope.“
 Na to syn povedal znovu:
 „Kedy som vôbec prijal
 nejakú tvoju radu?“
 Takže, „Tvoje slová
 pre mňa nič neznamenajú.
 Nech je to v ktoromkoľvek
 svete, nechaj ma na pokoji.“
 Myslel buď v tomto svete
 alebo v tom ďalšom.
 „Takže ma nechaj na pokoji,“
 povedal. „Malý otcé,“
 povedal, „malý otcé“. Dobre.
 Noe aj naďalej
 hovoril svojmu synovi:
 „Až doteraz
 si preukazoval neúctu
 voči mne a voči Bohu.“
 Vy to ľudia poznáte
 veľmi dobre,
 niektorí z vás, však?
 Syn nepočúva,
 však? Je to bolesť.
 „Nerob to,
 toto nie je čas
 na namyslenosť.
 Až doteraz
 si preukazoval neúctu
 voči mne a voči Bohu,
 ale teraz
 Boh ukazuje pohrdanie.
 Buď opatrný, tvoje pohrdanie
 neznamená pre Boha nič.“

Ach. „Boh nie je splodený.
Boh povedal:
„Mladý muž, nevystatuj sa.
Starí ľudia, nebud'te pyšní.
Manžel, buď zdržanlivý.
Žena, nebud' koketná.““
Boh hovorí každému
rôzne veci,
viete? Napríklad:
„Mladý muž,
nebuď príliš pyšný.
Otec, nebuď arogantný,
atď., atď.“
„Všetky tieto pomoci
mi v tejto chvíli absolútne
a vôbec nepomôžu,“
odvetil Kanán...
Neznamená to pre neho nič –
aj tak nebude počúvať,
takže, „Otče,
hovoríš toto už celé roky.
Musíš byť šialený,
ak si myslíš,
že ťa teraz budem počúvať.“
To znie povedome, nie?
Niekomu z vás?
(Áno.) Áno?
Toto
rodinné handrkovanie,
každý pozná, áno?
Mnoho ľudí ale považuje
za skutočné požehnanie,
ak majú veľa synov
a veľa dcér.
Možno, ak sú na vás dobré.
Bublina? (Áno.)
Cítite sa teraz požehnaný,
že ste otcom?
Alebo je to stále rovnaké?
Nie, vlastne...
Je to teraz lepšie?
(Áno, oveľa lepšie.) Dobre.
Môj syn odišiel preč
na univerzitu
a za dva, tri,
za dva mesiace sa z neho stal
skutočne krásny,
priateľský, dobrý človek
akého milujem, milujem ho.
(Úžasné.)

Počúva ma
a podporuje ma.
(Ach môj Bože.)
Ale predtým, než odišiel,
bol ako Kanán.
Podobné?
Áno, myslím,
že keď odídu z domu,
potom (Áno.)
sa stanú niekým.
Nie sú už viac
vo vašom tieni.
Áno.
Necítia sa pod tlakom. (Áno.)
Niekedy môže byť
spoločný život s rodinou
veľmi tesný, áno?
Niekedy sú si len príliš
blízko, aby mali pokoj,
ale keď odídu,
viete, stretnú
takého a onakého človeka...
alebo to môže byť preto,
že s nimi spoločnosť
nejako zaobchádza,
viete, menej láskavo,
menej tolerantne, takže
sa naučia nejakej lekcii,
áno? (Áno.) To je skvelé.
Dobre pre vás.
Áno, veľmi dobre.
Áno. mal odísť
už skôr.
Snažil som sa
poslať ho minulý rok,
ale bol príliš lenivý odísť.
Vlastne, no,
poznám nejakých rodičov,
ktorí dali peniaze,
zaplatili dcére,
aby odišla, áno.
„Tu sú peniaze, choď
a nájdi si byt.
Tu máš peniaze na jedlo,“
aby odišla nadobro.
Je to možné?
Je to skutočne tak? (Áno.)
(Možno je to pravda.) Áno?
Niektorí ľudia to nemajú
radi? Čo, vám otec povedal,

aby ste odišli?
(Niečo také.) Niečo také?
Len chcel, aby ste boli
nezávislý,
vidíte? (Áno.) Áno.
To je odlišné.
Môj otec nikdy nechcel,
aby som niekam odišla.
Chcel,
aby som mu bola nablízku.
Neviem na čo.
Áno, skutočne.
Okrem toho,
keď som išla do školy, viete?
Keď som chcela niekam ísť,
viete, opustiť domov,
byť nezávislá,
povedal: „Nie, nechod'!“
Spýtala som sa: „Prečo nie?“
On povedal: „Dobre,
tak len zostať o trochu dlhšie.
Porozmýšľaj o tom.“
Áno, porozmýšľaj o tom.
Bol taký miláčik.
Neviem, prečo
ma tak veľmi miluje.
Myslím si, že jednoducho
miluje svoje deti. Áno.
Nikdy nás nevyhrešil,
nič také, viete?
Áno, on by pre vás bol
lepším Majstrom,
pretože by vás nikdy
nevyhrešil.
Miloval by vás.
Och, je taký milý a láskavý.
Spomínate si na ten vtip?
Dieťa hovorí:
„Zajtra sa učiteľ spýta,
kto je môj otec,
čo mám povedať?“
Viete,
v katolíckej škole.
„Povedz, že Boh ti je otcom.“
Potom sa ho teda
učiteľ pýta:
„Dobre, kto je tvoj otec?“
On hovorí: „Ach, hm,
áno, áno...“
A oni sa pýtajú:

<p>„Čo sa deje?“ A tak dieťa hovorí: „Normálne som si myslel, že môj otec je mojím otcom, ale včera mi mama povedala, že som synom niekoho iného a ja som zabudol jeho meno.“ Poznáte tú historku, nie? (Áno.) Dobre. Ideme na to. Kanán pokračoval: „Mám vlastnú múdrosť. Nepotrebujem tvoje otravné kázania.“ Ale otec povedal: „Ale ako ti uškodí, syn môj, keď budeš počúvať len o trochu dlhšie?“ Myslel tým to, že hovoril tú istú vec celé roky, takže „počúvaj už len raz navyše, ako ti to ublíži,“ viete? Ale jeho syn jednoducho nepočúval, dohadovali sa, raz otec, syn, otec, syn, hore dole, tam a späť, áno, nie, áno, nie, áno, áno, nie, nie, nie, nie, áno, áno, takto, zatiaľ čo voda neustále stúpala. Ach môj Bože, aké ego! Náhle prišla vlna, zavalila Kanána a roztrhla ho na kúsky. Bože, to bolo príliš rýchle. To bolo príliš rýchle, nepripravili nás na to! Pamätáte si príbeh o mačke, ktorý som rozprávala? Najskôr, mačka bola na streche, potom prišiel požiarnik, a tak ďalej, mali niečo povedať,</p>	<p>ako že Kanán bol na streche a potom... pomaly, viete? Nepripravili nás. To je hrozné! Čo za Majstra bol ten Rumi? Nepripravil nás na nič. Toto je len „bác“ a zomrel. Nevadí, nie je to nejaká zábavná vec na smiech, ale už sa to stalo, takže teda, čo urobíme ďalej? Dobre. Noe povedal v modlitbe: „Môj Pane a Kráľ, zobral si mi tohto jedného,“ – myslel tým syna – „avšak mnohokrát si sľúbil, že moja rodina bude ušetrená.“ Boh mu odvetil: „Kanán nebol jeden z tvojich.“ Takže teraz iný otec. Nie, nie, len žartujem. „Kanán nebol jeden z tvojich. Čo nevidíš, že on je modrý a ty si biely?“ To znamená čierny, tmava farba, nie? „Modrá.“ No, niekedy... Vidíte, čierna a modrá, sú vždy spolu, takže každá z nich je v poriadku. Boh myslel, že duchovná farba je odlišná. Keď praktikujete dobre, farba vášho Svetla je biela, alebo zlatá, alebo dúhová. Ak nepraktikujete dobre, vaša farba je čierna alebo modrá. Tmavo modrá, veľmi tmavá modrá, takmer čierna. Alebo kávová, alebo zmiešaná. Špinavá. Takže</p>	<p>Boh asi myslel toto. „Keď je zub zhnitý,“ pokračoval Boh, „vytrhni ho. Už to nie je zub; je to rozklad.“ „Ak to neurobíš,“ ak nevytrhnete ten zub, „zvyšok tvojho tela bude biedny.“ Skutočne je to tak. Viem to podľa môjho psa. „Zbav sa ho, aj keď bol voľakedy jedným z tvojich.“ To tým myslel. Áno, dobre. Áno, skutočne je to tak. Keď som si adoptovala Luckyho, jeho zuby boli takmer zhnité. Takže po tom, čo sa o neho postaral zubár, mu zostali len štyri, viete? Dva hore a dva dole. Viete, ostatné psy sem prídu a on robí: „Vrrr“ a jeho... ukáže všetky jeho štyri zuby. Takže ak si myslíte, že Lucky je veľmi milý, neskúšajte to príliš, dobre? On je majetnícky, ten chlapec. Miluje ma absolútne. Má rád aj všetkých ostatných. ale keď mi leží v lone, tak to je len jeho lono. Ani len neuvažujte, že by ste sa priblížili, nehrajte sa na milého – to na neho neplatí. Miluje Bennyho, miluje každého. Olizuje ich neustále hrá sa s nimi, delí sa s nimi o hračky, jedlo, fajn, ale nie o mňa. Keď je na mojom lone,</p>
---	---	---

ani Boh sa neodváža
priblížiť sa, to vám vravím...
Nemal by sa priblížiť.
On neustále všetkých varuje:
viete?
„Vfff.“
Pretože jeho zuby
boli zhnité,
celé jeho telo smrdelo.
Hrozné.
Ako zhnitá mŕtvola.
Spal na mojej posteli,
keď prvý krát prišiel,
pretože nemohol
spať sám a ja som nemohla
len sa prikradnúť do jeho
izby a vždy počkať, kým
zaspí, on nikdy nezaspal.
Len čo som odišla z izby,
vedel to.
Hneď začal
štekáť na celé
susedstvo.
Môžete ho počuť.
Je malý, ale
štekáť dokáže bez prestania.
Nikdy neprestane.
Raz som si pomyslela:
„Dobre, raz prestane,
nezáleží na tom,
len ho tu necháme, ináč
ho načisto rozmaznáme.“
On ale nikdy neprestane.
Je taký malý
a má tak veľa energie,
a v tom čase
bol stále taký chorý,
ešte bol chorý.
A celé telo mu smrdelo
kvôli tým zubom.
Hrozné. Áno,
skutočne to bolo.
Infikovalo mu to celé telo,
jeho krv a všetko ostatné
bolo v zlom stave. Hrozné.
Trvalo to mnoho mesiacov,
kým sa vyliečil, viete?
Spal v mojej izbe,
ale celá izba páchla.
Dokážete si to predstaviť?

Moja posteľ,
všetko, viete?
Museli sme to
rýchlo vymeniť
alebo vyčistiť octom, inak...
Zo začiatku. Teraz už vonia
veľmi pekne, (Áno.)
ako každý pes.
Veľmi milý, žiaden problém.
Takže ako sa Boh dozvedel
o tomto probléme so zubami?
Som zvedavá, či má zuby?
Musí mať zuby, nie?
Áno, teraz sme zistili,
že Boh má zuby.
Ako inak by vedel,
(O zlých zuboch, však?)
Aj o zlých zuboch.
Že existujú aj zlé zuby.
Len som zvedavá,
prečo má zlé zuby?
Povedzte mi, Bublina.
(Príliš veľa cukru.)
Ako to viete?
Ach áno, ako ináč
by o nich vedel,
však? Čože?
Myslím, že možno
príliš veľa cukrov.
Chcem povedať, že jedol
príliš veľa koláčov.
Vždy ponúkame veci Bohu
pred tým, než ich zjeme.
Tento človek. Viete,
všetky dobré veci,
ktoré máme,
zakázané veci,
ponúkame najskôr Bohu.
Niektorí z vás to ponúknu
a dúfajú, že ich zuby
nebudú mať problém, keď
zjedia príliš veľa čokolády.
Vždy to ponúknu Bohu.
Vždy to ponúknu Jemu, nie?
Niet divu, že? (Áno.)
Áno, dobre.
On to ale nemusel jesť,
myslím, môžeme to
ponúknuť, ale On nemusel.
Takže ten chlapík nemá

žiadnu disciplínu, že?
Dobre, takže... Prepáčte,
len sa trochu zabávame.
Môj Bože.
Nedokážete prijať vtip?